

Lever du under nåden eller er din tro blevet en fodkugle?

Rom 8 v 1:

“Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus. For livets ånds lov har i Kristus Jesus befriet mig fra syndens og dødens lov. Det, som loven ikke kunne, fordi den kom til kort på grund af kødet, det gjorde Gud: Han sendte sin egen søn i syndigt køds lighed og for syndens skyld og fordømte dermed synden i kødet, for at lovens krav skulle opfyldes i os, som ikke lever i lydighed mod kødet, men i lydighed mod Ånden. De kødelige vil det kødelige, og de åndelige vil det åndelige. Det, kødet vil, er død, og det, Ånden vil, er liv og fred. For det, kødet vil, er fjendskab med Gud; det underordner sig ikke Guds lov og kan det heller ikke. De, som er i kødet, kan ikke være Gud til behag.”

Livets Ånds lov = Helligånden

Loven kunne ikke / kan ikke og vil aldrig komme til tugte kødet!

Gud sendte Jesus i Kødetets lighed for at loven - gennem Helligånden - skulle opfyldes i os. Altså kan loven aldrig opfyldes gennem kødet; men kun ved Helligånden.

Det åndelige vil kun det åndelige, det kødelige kun det kødelige, derfor går vi aldrig galt i byen med Helligånden. Og derfor vil evangeliet aldrig kunne forstås med vores kødelige hjerne. Evangeliet forstås ved Ånden i vores hjerter.

Stop derfor med at prøve at forstå. Bed dét, du ikke forstår, op til Gud og bed Ham om at åbenbare det uforståelige for dig.

Stil dig i tro til, at Helligånden vil lede dig. Loven er jo opfyldt i dig. Dvs du skal ikke selv (i dit kød) opfylde loven; men lade Helligånden lede dig. Helligånden vil altid lede dig på rette vej.

Ånden vil liv og fred. Derpå kan vi kende, om det er vores kød eller ånd som træder frem.

Vi må kaste vores kød på korset. Det vil automatisk ske, når vi forstår retfærdiggørelsen og lader Ånden lede os.

Halleluja, du er løskøbt fra at skulle lede dig selv. Guds Ånd, som har taget bolig i dig vil altid lede dig. Kødet kan ikke, Ånden kan og vil. Det er den frihed, du er sat i: Friheden i Kristus ved Guds Ånd.

Alt! - alt formår du i Ham som giver dig kraft. Hvad har det ynkelige, svage og sørgelige kød dog at skulle have sagt?

Rom 8 v 14. - 15

“For alle, som drives af Guds ånd, er Guds børn. I har jo ikke fået en ånd, som giver trællekår, så I atter skulle leve i frygt, men I har fået den ånd, som giver barnekår, og i den råber I: Abba, fader! “

Når vi har fanget friheden i Kristus / forstået nåden, så vil vi løbe efter Jesus for at få del i velsignelserne.

Forstår vi ikke nåden, bliver vores tro til en fodkugle.

Troen bliver en tugtelse, en fodkugle som vokser og vokser indtil vi forstår - gennem åbenbarelse i

vores hjerter - den nåde og frihed i Kristus, som vi er løskøbt til.

Hvorfor bliver troen en tugtelse?

Rom k 8 v 7 - 8

“For det, kødet vil, er fjendskab med Gud; det underordner sig ikke Guds lov og kan det heller ikke. De, som er i kødet, kan ikke være Gud til behag.”

Troen vil være os til stor ubehag / tugtelse så længe ,vi ikke har taget nåden / retfærdiggørelsen til os. Kød og ånd vil være i kamp. Som Paulus siger i Rom k 7 v 18- 25:

“Jeg ved, at i mig, altså i mit kød, bor der intet godt. Viljen har jeg, men udføre det gode kan jeg ikke. For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg. Men når jeg gør det, jeg ikke vil, er det ikke længere mig, der handler, men synden, som bor i mig. Jeg finder altså den lov, at jeg, skønt jeg vil gøre det gode, kun evner det onde. For jeg glæder mig inderst inde over Guds lov. Men jeg ser en anden lov i mine lemmer, og den ligger i strid med loven i mit sind og holder mig som fange i syndens lov, som er i mine lemmer. Jeg elendige menneske! Hvem skal fri mig fra dette dødsens legeme? Men Gud ske tak ved Jesus Kristus, vor Herre! Med mit sind tjener jeg da Guds lov, men med kødet syndens lov.”

Paulus vidste, at han ikke kunne opfylde loven i sit kød og han priste derfor Gud for, at Helligånden gennem hans sind tjente Herren - til trods for at han gjorde fejl i sit liv.

Vi tjener Herren, selv om vi er fyldte med fejl, men vi tjener i frimodighed og lader ånden lede os - dét gennem tro.

Vi skal lede andre mennesker ind i friheden i Kristus. En kæmpe fejl, som kirkerne har gjort og fortsat gør, er:

Kolosenserne k 2 v 20 - 23

“Når I med Kristus er døde fra verdens magter, hvorfor underkaster I jer så påbud, som om I levede i verden: Tag ikke, smag ikke, rør ikke! – alt sammen noget, der skal bruges og forgå – det er kun menneskers påbud og lære. Det går for at være visdom med selvvalgt gudsyndelse, falsk ydmyghed og skånselsløshed mod legemet, men det har ikke nogen værdi, det tjener kun til kødelig tilfredsstillelse.”

”Må ikke” - vil fylde mere end:

(1 Korinter k 10 v 23) “Alt er tilladt, men ikke alt gavner. Alt er tilladt, men ikke alt bygger op.

Dog advarer Paulus os om: (1 Kor k 10 v 24) Søg ikke det, som er til bedste for jer selv, men det, som er til bedste for andre.”

Hvorfor denne advarsel?

Svar: Fordi kødet kun vil sit eget - igen er vi gået fra friheden i Kristus og tilbage til trællekåret i kødet.

Hvordan kommer vi ind i den frihed som er livet i Helligånden?

5 Mosebog bog K 16 v 20:

”Retfærdighed alene skal du stræbe efter, for at du må leve og tage det land i besiddelse, som Herren din Gud vil give dig.”

Vi skal forstå / have åbenbaret retfærdigheden. Takke Gud for, at vi er retfærdiggjorte ved Jesus Kristus . Takke Gud for, at Han vil åbenbare retfærdigheden for dig

Retfærdiggørelsen betyder ikke, at vi er perfekte, det betyder, at Gud tilgiver os for vores fejl.

Kolosenserne K 2 v 6 - 15

“Livet i Kristus

Når I nu har taget imod Kristus Jesus, Herren, så lev i ham, rodfæstede i ham, opbyggede i ham, grundfæstede i troen, som I har lært det, overstrømmende i jeres tak. Se til, at ingen fanger jer med filosofi og tomt bedrag, der bygger på menneskers overlevering, på verdens magter og ikke på Kristus. For i ham bor hele guddomsfylden i kød og blod, og i ham, som er hoved for al magt og myndighed, er I blevet fyldt med den. I ham blev I også omskåret, ikke med hånden, men ved at aflægge det syndige legeme, ved omskærelse til Kristus, da I blev begravet sammen med ham i dåben, og i den blev I også oprejst sammen med ham ved troen på Guds kraft, der oprejste ham fra de døde. Også jer, der var døde i jeres overtrædelser, uomskårne på kroppen, gjorde Gud levende sammen med ham, da han tilgav os vore overtrædelser. Han slettede vort gældsbevis med alle dets bestemmelser imod os; han fjernede det ved at nagle det til korset; han afvæbnede magterne og myndighederne, stillede dem offentligt til skue og førte dem i sit triumftog i Kristus.”

Vores syndige legeme bliver ikke aflagt gennem fromme og gode gerninger, det syndige legeme bliver aflagt gennem den gerning, som Gud gjorde for os i dåben

Det hele er fuldbragt for os gennem vores trosbekendelse og ved Guds gerning for os i dåben.

Vi går rundt som fanger med en fodkugle så længe, vi ikke forstår, at vi er retfærdiggjorte.

Først når retfærdigheden er lagt i vores hjerter, først dér vil vi af et oprigtigt hjerte følge Kristus.

Indtil da, vil lov og evangelium blive blandet sammen til en forvirringstro, som kun vil lamme os.

Loven vil dagligt tugte os og troen bliver en farisæisk tro - en ”gør det selv”-tro. Og gennem den leder vi andre til at kæmpe med loven i evig trældom.